

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2018 r. w Olsztynie

sprawy R. B.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania R. B.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 18 kwietnia (...) r. nr (...).(…)

I zmienia zaskarżone orzeczenie i zalicza odwołującego do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, przyczyną niepełnosprawności wg. paragrafu 32 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. jednolity tekst z 2015 r. pozycja 1110 z późn. zm.) jest symbol 05-R, orzeczony stopień ma charakter okresowy do dnia 31 grudnia 2019 roku, ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od dnia 12 stycznia (...) roku.

Wskazania:

1. odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości - nie wymaga,
2. szkolenia, w tym specjalistycznego - nie wymaga,
3. zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej - nie wymaga,
4. uczestnictwa w terapii zajęciowej - nie wymaga,
5. konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie – nie wymaga.
6. korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez instytucje pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – wymaga zgodnie z ustawą o pomocy społecznej,

7. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – nie wymaga,
8. konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji - nie wymaga,
9. spełnienia przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych art. 8 ust 3a pkt. 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r.- Prawo o ruchu drogowym [Dz.U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.] – nie spełnia,
10. konieczności korzystania z prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju - nie wymaga;

II w pozostałym zakresie oddała odwołanie.

Transkrypcja uzasadnienia orzeczenia

Sygnatura akt IV U 365/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności Województwa (...) z dnia 18 kwietnia (...) roku numer (...) (...) zostało utrzymane w mocy zaskarżone orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności, które zaliczyło R. B. do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolu 05R okresowo wydaniem orzeczenia na okres do 31 stycznia 2018r. Z powyższym orzeczeniem nie zgodził się R. B., wnosząc o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, podpisując osobiście własne odwołanie. Odwołujący wnosił w odwołaniu o to, aby dzieląc ustalenia organu pierwszej instancji Sąd uznał, że istnieje sprzeczność pomiędzy stanem faktycznym a wnioskami końcowymi orzeczenia, w którym stwierdzono, iż do prawidłowego funkcjonowania powoda niezbędny jest sprzęt ortopedyczny i inne środki. Jednocześnie wskazał, że nie ma lekkiego stanu niepełnosprawności, a powinien być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, gdyż PZON pominął szereg istotnych towarzyszących temu schorzeniu okoliczności, a odwołujący cierpiący na chorobę od wczesnej młodości ma problemy również z nadciśnieniem tętniczym w zakresie narządów wewnętrznych, zmiany w wątrobie, nerkach i płucach, które związane były z chorobą alkoholową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. B. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, z uwagi na to, że cierpi na zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, w szczególności prawego.

Nie jest osobą niepełnosprawną z uwagi na chorobę psychiczną, gdyż jego zdolność do pracy nie jest w sposób istotny obniżona w porównaniu do osoby z pełną sprawnością psychofizyczną. Odwołujący nie jest osobą niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, ze względu na stan zdrowia psychicznego nie wymaga ani okresowej, ani częściowej pomocy osób w związku z pełnieniem ról społecznych. Niepełnosprawność odwołującego wynika głównie z upośledzenia sprawności ruchowej.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na bazie dokumentów medycznych oraz opinii biegłych, które znajdują się na kartach 16-17, 27-28, dokumentów, które znajdują się w aktach WZON o numerze (...) (...) jak również dokumentów złożonych w dniu rozprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę wszystkim przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia czy odwołujący jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym czy lekkim, oraz czy jest osobą niepełnosprawną z symbolu O2-P.

Zgodnie z artykułem 4 ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dziennik Ustaw numer 2046 z 2016 roku) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy lub zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, zaś do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Jednocześnie trzeba przypomnieć, że zgodnie z paragrafem 32 ustęp 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dziennik Ustaw tekst jednolity z 2015 roku pozycja 1110) ustanowiona została zasada, że orzeczenie może zawierać nie więcej niż trzy symbole schorzeń, które w porównywalnym stopniu wpływają na zaburzenia funkcji organizmu. Zatem odwołujący może mieć ustalony odrębny stopień niepełnosprawności oraz odrębny katalog wymagań dla różnych schorzeń objętych maksymalnie trzema symbolami w sposób możliwie najdokładniejszy powodujące niepełnosprawność odwołującego i przysługujących mu z tego tytułu uprawnień. W świetle dokumentacji medycznej brak stwierdzenia, że odwołujący jest niepełnosprawny z powodu schorzeń psychiatrycznych w stopniu umiarkowanym, nie jest osobą niepełnosprawną z symbolu O2-P i ma prawo do wskazań, a specjalista psychiatra zgodził się z orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności z dnia 18 kwietnia (...) roku ze względu na stan zdrowia psychicznego odwołującego.

Przypomnieć zaś należy, że w tym orzeczeniu wskazany jest jeden symbol O5-R i stopień lekki. Z uwagi na treść cyt. przepisów należy podkreślić, że na podstawie wydanego przez zespół orzekania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności i wskazaniach z tym związanych, o których mowa w artykule 6 cyt. ustawy, odwołujący osobą w stopniu umiarkowanym z symbolu O5-R. Odwołujący natomiast wskazał w odwołaniu, że Sąd ma zająć się oceną jego niepełnosprawności w zakresie ortopedii, kardiologii i psychiatrii.

Sąd oceniał zatem stan zdrowia odwołującego w zakresie ortopedii i psychiatrii. Zostało potwierdzone, że odwołujący jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z symbolu O5-R. Biegły z zakresu ortopedii w swojej jasnej i pełnej opinii wskazał, że odwołujący ma zachowaną os kręgosłupa, spłycenie lordozy lędźwiowej. Posiada napięcie mięśni przykręgosłupowych prawidłowe. Ruchomość w odcinku szyjnym i lędźwiowym bez deficytów, objawy rozciągowo ujemne, objawy mięśniowe z kończyn górnych są symetryczne, z pełną ruchomością stawową. Staw biodrowy prawy zgięcie do 70st, wyprost pełny. Staw biodrowy lewy zgięcie do 90st wyprost pełny. Zniesienie ruchów rotacyjnych. Pozostałe stawy kończyn dolnych są wydolne. Chód utykający z asekuracją o kuli. Biegły uzasadnił swoje stanowisko wskazując, że R. B. od kilku lat boryka się z bólami bioder na tle zmian zwyrodnieniowych, potwierdzone badaniami obrazowymi i klinicznie utrzymują się przykurcze stawów biodrowych, szczególnie prawego, wpływające na wydolność motoryczną kończyn dolnych. Poprawa może nastąpić dopiero po leczeniu operacyjnym. Biegły zatem ustalił, że odwołujący z jednej strony jest osobą zaliczoną do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym jednocześnie odwołujący nie spełniał przesłanki z artykułu 8 ustęp 1 ustawy a dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, (Dz.U. numer 98 pozycja 602 z późniejszymi zmianami).

W tej sytuacji Sąd doszedł do przekonania, że konieczna jest zmiana orzeczenia w zakresie objętym wyrokiem i ustalenie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z symbolu O5-R, natomiast w pozostałym zakresie, że należy oddalić odwołanie. Sąd orzekł w trybie art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc.

Poprawiono pod kątem gramatycznym, interpunkcyjnym i stylistycznym bez ingerencji w merytoryczną treść uzasadnienia.

O., (...)

SSR Barbara Kokoryn